

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 287. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651419084992/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

§ 38, L. 11-12. Trojaner er den første Hær, hvis Hector er mere frygtelig end hin] end hin d. e. end Trojanernes; og Meningen er altsaa denne: Mod Mandighedens Hjerte kæmper Idenkfabernes Hærskare med en Gaardnalkethed lig Trojanernes i Kampen mod Grækerne, og i den af Idenkfaberne, som er den fornemste, har han en frygteligere Modstander, end Grækerne havde i Hector.

— —, — 12-13. og denne sulddanner Peleider i sin Skole] denne, nemlig: Mangelen, Armoden. Peleider d. e. Heste som Achilles, Peleus's Søn.

— —, — 24-26. mine Brødre, hvis uroffelige Stjerne, deres Lands Symbol, selv . . . leder] Nordstjernen (Rofarstjernen), denne for de Søfarende saa vigtige Ledestjerne, som paa Grund af sin ringe Afstand fra Verdenspolen tilsyneladende ikke foretager nogen Dreining om denne, medens alle de andre Stjerner bevæge sig om Polen i større Kredsløb, staaer oftere hos Bagg, som Sindebillde paa uroffelig Fasthed: jaaledes f. Ex. atter i nærværende Bind S. 151, L. 15. Jofr. Gwald (Kantate ved Universitetets trehundrede Aars Jubelfest, 1779):

„O Blisdom, tryk som Nordens Fjælde,
Ufslutt og stadig som det's Pol.“

— 39, — 6. Huld] d. e. Huldskab, Hengivenhed.

— —, — 12. undfaldt] d. e. forlod, svigtede.

— —, — 20. Skabningen] Ved Skabningen forstaaes her: Indbegrebet af alt det Skabte, Naturen, Verden; see Iste Bd. S. 320, Anm. til S. 29 L. 19.

— 43. Labyrinth paa Rim. Rosenbl. 1819, S. 90. — 1 D. VI, 259. — 2 D. V, 40. —

See Anm. til „Alperne“ S. 33.

Nærværende Riimbrev er skrevet til Grev Adam Gottlob Ditlev Moltke, tydsk Diger og politisk Skribent, f. i Odense 1765, † 1843, Fader til den i vor politiske Historie bekjendte Minister, Grev Carl Moltke († 1866). Som entusiastiske Unglinge, begge vistnok lige excentriske*), havde

*) En meget betegnende Udtalelse om M. findes i et Brev fra Bagg, til den preussiske Gesandt i Rom, Friedr. v. Humboldt, af 20de Novbr. 1803, hvor det hedder: „Auf Ihren Umgang mit meinem Moltke in Rom freue ich mich, als wenn ich Ihnen selber Besuche

Bagg. og han tilsvoreet hinanden et ubødeligt Vensteb, og de holdt trofast Eden som Mænd. — Til ham er ogsaa Riimbrevet „Causheden“ tillet, i nærværende Bind S. 138.

„Labyrinth paa Rim“, der ligesom in nunc indeholder Bagg's senere ubearbejdede Reisebeskrivelse deels i selve „Labyrinthet“ (2 Dele, 1792-93), deels i dennes Fortsættelse (i 2 D. X) indtil det første Møde med Sophie Haller paa Bredderne af Thunerjøen i Sept. 1789, er forfattet paa en Udflugt fra Bern, som Digteren, lediget af sin Ven Moltke, foretog til Paris i de allerførste Dage af Marts 1790 for at udfylde den pinlige og efter Dattidens Postforhold flere Uger lange Mellemtid, indtil han kunde vente Svar paa nogle Breve til sine høifaaende Belyndere i Kjøbenhavn angaaende visse pekuniære Tilsegn, der af Kretsen Hallers Slægtninge vare bleevne anseete som en nødvendig Beiringsforanstaltning til en egentlig Forening imellem dem. I Bagg's Dagbog for Januar 1790 (BP, jofr. 2 D. XI, 49-50), samt Bagg's „Trylleharpens Historie“, Kbhvn. 1818, S. 260-61) findes det første Udsnit til dette Digt, ifølge den udføiede Overfkrift paabegyndt „d. 6te Jan. paa Veien fra Besançon til fods.“

I Henhold til Foranstaaende er det i Rosenbl. 1819 i Overfkriften angivne Aarstal 1789 i nærværende Udgave rettet til 1790.

§ 43, L. 7-10. Saa kan man . . . at etonnere] I Dagbogen læs disse fire Vers jaaledes:

Saa kan man etonnere Fødelandet
Med Kundskab og med dem.

Jeg ei bekjæmme vil, om jeg har reiset meere
for Kundskabs Skyld end for at etonnere.

— 44, — 4. og ikke noget andet] Dagg.: og ikke meget andet.

— —, — 9-10. Det gamle Rusalem . . . det nye] I „Labyrinthet“ (I, 123 og 185) udbiller Bagg, nærmere, hvorfor han ligner Hamborg ved det gamle Jerusalem, Altona ved det nye, og Hamborger-Berg ved Gomerriha.

— —, — 14. Saa leedte det mig alt tildode] I Dagg.

machen künnte. Kochen Sie ihm die Vorlesung einiger seiner Oden ab. Es brennt ein Alma von dichterischer Begeisterung in ihm. Aber Sie müssen seine Gedichte hören, wie man Alpenröser hört, ohne an Contrapunkt zu denken.“